

Visita a la Casa Elizalde

Pensant sobre la visita a la Casa Elizalde, m'adono que les persones amb minusvalia tenen moltes dificultats i necessiten la nostra col·laboració. Ara entenc millor la seva situació i quan sigui gran m'agradaria col·laborar amb ells, ja que vull ser metge.

Irene Esquirol, 2n d'ESO C

Crec que si jo visqués en aquesta situació em costaria molt aprendre totes les coses que necessita un invident, per això quan veiem a una persona així el menys que podem fer es ajudar-la. I si poguéssim, quan sigui gran seré professora per a ells.

Génesis López, 2n ESO C

Discapacitats i incivisme

Possiblement no ens n'adonem, però a Barcelona hi ha moltíssimes persones amb discapacitats físiques, que els impedeixen dur una vida tan fàcil com la nostra. Per aquesta raó, aquest any, a les Festes de la Mercè, s'ha promociat el civisme envers les instal·lacions que faciliten la mobilitat als ciutadans amb discapacitats.

Amb motiu d'aquesta campanya el dia 6 d'Octubre els alumnes de 2n d'ESO de l'Institut vam anar a fer una gimcana al Centre Cívic de la Casa Elizalde, relacionada amb l'incivisme i amb les diverses discapacitats físiques (ceguera, sordmudesa, paraplegia...) que pot patir un ciutadà.

Per tal de fer-nos més pròximes les dificultats que experimenten, es van organitzar diferents proves lligades a cadascuna d'aquestes discapacitats: Per experimentar la paraplegia es realitzava un circuit en cadira de rodes (a tots nosaltres ens va ser difícil, però al final tot va anar "sobre rodes"). Tot seguit,

s'havia de superar el difícil repte d'esquivar obstacles amb els ulls tapats, proveïts d'un bastó i acompanyats per un guia. També vam fer una prova divertida de toca-toca (tot i saber que per la gent que no hi pot veure no ha de ser tan divertida), a més d'un taller de papiroflèxia i un altre d'escriptura Braille que ens van ensenyar persones que patien ceguera.

La darrera prova consistia a anar amb el grup pels voltants de la Casa Elizalde i fotografiar totes aquelles accions que ens semblaven incíviques (com per exemple aparcar en doble fila, una caca de gos a l'acera, un cartell de menús que dificultava el pas, gent passant el carrer amb el semàfor en vermell...)

Marçal Díez, Marta Hernández, Sara Espinosa, Irene Giró, Maria Espin 2n d'ESO "B"

Excursió al Vendrell

Els de 1er d'ESO vam anar al Vendrell a visitar la casa museu de Pau Casals, el cinc d'octubre passat. Pau Casals va viure dues guerres i, per això, adorava la pau. Com era dels republicans, quan Franco va guanyar la Guerra Civil li van anunciar que, si no marxava de Catalunya, li tallarien els braços a l'alçada del colze, cosa que no li permetria tocar el seu violoncel. Per a ell, això era pitjor que

perdre la vida. Així doncs, es va haver d'exiliar. Com Pau Casals jugava de petit a la platja de Sant Salvador, s'hi va fer una casa que ara s'ha transformat en el museu que vam visitar. Abans de tornar a l'autocar, també nosaltres vam jugar una estona a la platja.

Pau Ferrer (1r d'ESO "B")

Sumari

En portada: Visita a la Casa Elizalde - Discapacitats i incivisme - Excursió al Vendrell - Pàg. 1

Sortides culturals: Visita a l'IEC - Visita al diari "El País" - Pàg. 2

Cinema a Sitges: Les Choristes - My first day at secondary school - Pàg. 3

Agenda 21: I el medi ambient, què? - Les inundacions, inevitables? - Pàg. 4

Articles: Un negoci propi de bèsties - Animals no autòctons - La pluja àcida - L'efecte hivernacle - Pàg. 5

Ciències: Setmana de la ciència - El problema del mes - Pàg. 6

Esports: Acrosport a l'Institut - Equips de futbol a l'Institut - Sortida a la pista de gel i a la bolera - Pàg. 7

Exposició: Caravaggio i la pintura realista europea - Pàg. 8

Visita a l'IEC

Tots els alumnes de 1r de batxillerat hem fet una visita al Institut d'Estudis Catalans (IEC), situat al Raval de Barcelona. Els de 1r D vam anar-hi el dia 26 d'Octubre, a peu, amb les professores de Llengua Catalana Dolors Viola i Isabel Griñó. En arribar, ens van deixar una estona de temps lliure per esmorzar. Algunes alumnes vam aprofitar per entrar a l'Institut de Ciències Mèdiques i veure-hi la sala de disseccions. Seguidament, ens va rebre la guia de l'IEC que ens va explicar la història de l'edifici, la de l'IEC i la seva estructura organitzativa. Vam anar a una sala i que estava decorada amb uns tapissos que representaven fets històrics i, sobretot, mitològics. A continuació vam gaudir d'una capella amb ornamentació barroca, on destacava el color daurat i una representació de Sant Pau. Després d'haver visitat algunes sales més, vam anar a passejar pels jardins on hi havia uns quants magraners ben plens. Allà ens van fer unes fotos i, per acabar vam veure un vídeo sobre l'elaboració del diccionari.

Dolça Carrero, Amma Baró, Cristina Castro, Luisa Espinoza

1r Batxillerat D

Visita al diari "El País"

El dimecres nou de novembre, el grup de primer de batxillerat de l'optativa de mitjans de comunicació vam fer una visita a la redacció del diari "El País".

La visita constava d'un recorregut per les instal·lacions i una explicació sobre la realització del diari.

El recorregut començava per la sala de redacció, on hi havia les taules dels diversos departaments (esports, societat, política, etc.)

Com ens va sorprendre que aquestes taules estiguessin lliures més tard ens van explicar que, al matí, els periodistes estaven buscant informació o en rodes de premsa fora de la redacció.

Quan es va acabar el recorregut ens van posar un vídeo on s'explicava resumidament el procés de confecció del diari.

Finalment, ens van ensenyar un soterrani que, durant la Guerra Civil, havia estat un refugi i les sales on es guardaven els diaris antics i la documentació.

A la sortida, ens van regalar un diari i un llibre i la fotografia que ens havien fet a l'entrada.

Alicia Olivé, Marta Nebra, Marcel Batiste, Raúl González

1r Batxillerat C i D

Cinéma à Sitges

El dia 25 d'octubre els alumnes de francès de 4r de ESO, 1ª llengua i de 1r i 2n de Batx. 1º i 2ª llengua, vam anar a Sitges a veure la pel·lícula "Comme une image".

És una pel·lícula que ens ha agradat força, tant pels temes tractats com pel treball dels actors i per la música.

Extrait du travail de traduction fait par les élèves des critiques de : Quim Casas " El arte de la tragicomedia " à Dirigido, 11/2004 et de Esteve Rimbaud, " Sinfonia de la vida ", Avui, 5/11/2004.

Le film se développe dans un entourage d'haute culture: la musique classique et la littérature sont les engagements de presque tous les personnages du récit.

Lolita Cassard, protagoniste du film, est une adolescente émotionnellement délaissée par son père, un connu romancier et éditeur. Le parcours de Lolita par le film devient très effectif dans ce qui se rapporte aux problèmes de l'obésité dans l'actuel monde occidental, si préoccupé par l'image.

L'hypocrisie sociale s'érige comme l'un des vecteurs du récit.

Le film traite avec de différentes intensités, et toujours avec Lolita au point de mire, des problèmes des couples, ceux de l'estime de soi et ceux des différences entre générations. Tous ces sujets n'apparaissent pas comme des sujets arrachés d'un sujet central, car ils sont tout le temps reliés grâce à une magnifique mise en scène

Derrière ce film honnête et sincère il y a un portrait universel de la nature humaine.

Le film " Comme une image " est traité en clé de comédie mais il a ce petit point aigre-doux des films réels comme la vie même. Agnès Jaoui, metteur en scène, et, actrice dans le film, montre qu'elle sait très bien de quoi elle parle, et, en plus, elle sait le faire dans les termes précis.

Marta Guitart i Aina Casal (2n Batx. "C")

El dijous 10 de novembre, tots els de 1r d'ESO que fem francès, vam anar a Sitges a veure una pel·lícula. Venien amb nosaltres la professora de francès, Manuela Aznar, la nostra tutora, la Isabel Griñó. Anàvem a veure Los chicos del coro, Les choristes (en francès és clar!). Sort que hi havia subtítols perquè era una mica difícil d'entendre. A mi em va agradar molt, sobretot la música.

Després de veure-la vam anar a donar una volta pel poble, que és molt bonic.

Espero que la propera sortida m'agradi tant com aquesta.

Míriam Pérez Poncelas 1r B

Les Choristes

Nous sommes devant un film métaphorique qui nous explique comment des garçons d'un orphnat, desquels tout le monde croit qui n'ont pas de solution, vont trouver quelqu'un qui leur donne un brin d'espoir: avoir confiance en eux mêmes. Quelqu'un qui leur apprend un chemin pour trouver un futur stable. C'est Clément Mathieu, surveillant et professeur de musique. Il va leur permettre d'avoir confiance en eux mêmes en leur montrant un chemin pour trouver un futur stable.

Marc Panisello - 1er B d'ESO

My first day at secondary school.

First I was afraid; I was petrified, because I was the only one in my primary school who was going to Jaume Balmes. First I didn't want to go to the school. I had visited it a few days before and my opinion about it was horrible.

I don't remember very much about my first day, but I suppose I got up earlier than usual, because of the nerves. Yes, I was very, very nervous! I couldn't have breakfast that day.

I went to school by underground with my father, because I didn't know how to get there. I don't remember what we talked about but I'm sure I hated him that day.

When I arrived I met some people who were very kind to me. I was lucky in this aspect! But anyway I felt lonely sometimes. I missed my old friends.

On my first day I didn't have any lessons. The teachers showed us around the school and talked about our next years there. I suppose I didn't like the teachers, like everybody, because they were the people who were going to take up all our free time. And when I saw the students who were in Bachillerato I felt small and insignificant!

When the day finished I felt very pleased. I wanted to go back home, meet my friends and sleep. I was tired. I didn't like my first day very much and I didn't want to go back the next day.

Now, when I remember my first day I feel strange, because I feel perfectly well here and I love all this.

Irene García - 2 Batxillerat C

Edita: Institut d'Ensenyament Secundari Jaume Balmes, Barcelona * **Coordinació:** Albert Davi * **Redacció:** Francesc Royuela * **Disseny i maquetació:** Lluís Travé * **Impressió:** Llibreria Canut * **Tiratge:** 600 exemplars

L'IES Jaume Balmes no es responsabilitza de les opinions expressades en els articles signats.

Revista digital: www.jaumbalmes.net

I el medi ambient, què?

Companys i companyes del Jaume Balmes, Aquesta és una carta de presentació d'un grup d'alumnes del vostre institut que hem pres la iniciativa hem decidit erigir-nos com a nucli actiu de l'Agenda 21 al centre.

En termes concrets, l'Agenda 21 és un pla de treball fruit de la Cimera de la Terra de Rio de Janeiro, per a afrontar l'exhauriment i mal repartiment dels recursos i la contaminació causada per l'efecte humà, termes que en vista dels resultats no s'han afrontat gaire bé. L'Agenda 21 té el seus homòlegs a nivell local i, per al que nosaltres pertoca, a nivell escolar.

Al cap i a la fi, per a nosaltres l'Agenda 21 és una "excusa" i un marc des d'on començar a replantejar-nos la nostra actuació envers el medi ambient, o potser millor, començar a tenir-lo en compte.

Aquest curs no hem estat a temps d'unir-nos formalment a l'Agenda 21 Escolar de Barcelona (projecte del qual podeu informar-vos en aquest enllaç web: www.bcn.es/agenda21/a21escolar/) per falta d'un projecte concret. Tot i així, això no ens atura en la nostra intenció, donat que el més important és la iniciativa i la participació. En termes pràctics ens ocuparem de 2 eixos principals d'acció:

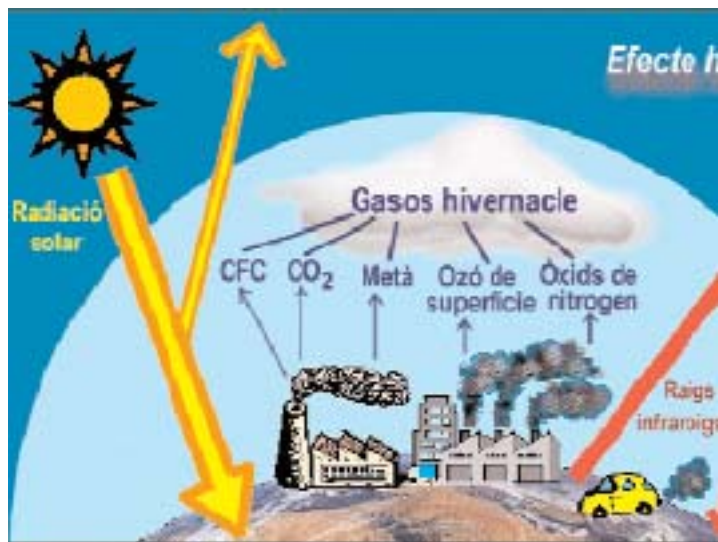
Acció a curt termini: d'entrada, a l'institut s'haurien de fer algunes petits canvis immediats i fàcils, i s'hi podria emprendre alguna campanya per a difondre idees. Reduir el consum energètic, incentivar l'ús d'embotalls més respectuosos amb el medi ambient, augmentar i redistribuir el nombre de papereres selectives, etc. Aquestes idees poden semblar ridícules o inútils, però creiem que tenen un efecte tenint en compte la quantitat de gent que som al centre.

Acció a llarg termini: d'altra banda hauríem de dur a terme projectes més ambiciosos. Aquests s'han de fer amb molta cura, concretant totes les necessitats i amb tots els números i dades sobre la taula, per a poder presentar el projecte a l'Agenda 21, la qual concedeix ajudes als centres que ho sol·licitin després, és clar, d'analitzar-ne convenientment les característiques. Millorar el sistema de calefacció, central per a tot l'edifici; millorar l'aïllament tèrmic i acústic de l'edifici, etc.

En resum, animem a qualsevol membre del nostre institut, sigui alumne, personal docent o no docent, a aportar també el seu gra de sorra, sigui de la forma que sigui i en els aspectes que cadascú decideixi. L'assemblea de l'Agenda 21 es reuneix cada dilluns a l'hora del pati de Batxillerat, però podem trobar hores en comú. Per a posar-vos en contacte amb nosaltres dirigiu-vos a:

- La professora Caterina Sureda
- David i Marina, 1r BATX D
- Joana i Patrícia, 1r BATX A
- Podeu preguntar a qualsevol de les aules de 1r de Batxillerat.

David Pérez Antoni, 1r Batxillerat D

Les inundacions, inevitables?

Teòricament una inundació és la sortida de l'aigua d'un riera o riu del seu curs habitual. Cada vegada ens resulta més familiar sentir notícies relacionades amb aquest fenomen a Catalunya, com les del passat mes d'octubre quan a Barcelona es va inundar la línia 5 del metro, a l'Empordà van perdre la vida quatre persones, a Arbúcies un mur de 10m va caure a sobre de quatre vehicles d'un aparcament i, a algunes localitats del Baix Empordà, molts cotxes van anar a parar a la platja. Platja d'Aro, Sant Feliu de Guíxols, Palamós i Santa Cristina d'Aro varen veure com els seus carrers, soterranis i locals s'anaven omplint d'aigua.

Havia plogut anteriorment amb la mateixa intensitat? Si

Per què no s'havien produït tants danys abans? No havia passat perquè abans l'aigua trobava terreny per poder-se infiltrar cap a les aigües subterrànies i ara només troba

asfalt i edificis i, per tant, l'aigua no s'infiltra, va tota per la superfície arrossegant el que troba pel camí.

Es podria haver pensat això abans de planificar el territori en aquesta zona o és que no hi ha hagut planificació de cap mena?

Alexandra, Clàudia, Miquel, Laura i Sonia de 2ºA de Batx

Un negoci propi de bèsties

Segur que més d'una vegada hem desitjat tenir un d'aquests animals colorits i exòtics provinents de països de Sud Amèrica o Àfrica però, sabem realment com arriben al nostre país aquests animals?

La majoria són importats il·legalment. Primer de tot, són capturats cruelment per persones que no tenen coneixements sobre caça i només 1 de cada 10 animals sobreviu a la captura, d'aquests que han sobreviscut la majoria morirà a les poques setmanes.

El tràfic d'animals exòtics és un negoci que s'està emportant més de 160.000 milions d'euros a l'any a tot el món i és el tercer negoci més rendible després de les armes i les drogues.

En treure els animals del seu hàbitat provoquem greus problemes, com per exemple la pèrdua de la variabilitat biològica. Hem de saber també que el tràfic d'animals és una de les principals causes d'extinció d'espècies.

Així doncs, hem de conscienciar-nos que el tràfic d'animals exòtics és un problema que hem d'aturar com abans millor, ja que en afectar al medi ambient ens afecta d'una o altra manera a tots.

Una de les principals solucions per a aquest problema seria fer noves lleis contra el tràfic i fer complir les que ja estan vigents actualment, perquè si la justícia no fa res en contra del tràfic d'animals exòtics ens queda poca cosa per fer. Una altra solució no menys important està a les nostres mans, podem ajudar a aturar aquest problema no comprant mai animals exòtics a les botigues que els ofereixen.

Per tal de conservar les espècies que hi ha a la Terra hem de fer tot el que estigui a les nostres mans perquè si no ho fem nosaltres no ho farà ningú. Encara estem a temps, cal que ens afanyem.

María Paz Barrera Vargas (4t ESO B), Carolina Kirilova (4t ESO C)

Animals no autòctons

Voldríem fer una reflexió sobre alguns dels animals que no són naturals de Catalunya i que, malgrat això, ara estan ocupant una part important de l'hàbitat del nostre país. Animals que coneixíem de sempre, com el mufló, ara resulta que ve de Sardenya. Espècies tan importants com el silur són també forànies. Aquests animals trenquen l'estil de vida dels autòctons, menjant-se el seu menjar i, en alguns casos, matant als seus equivalents catalans.

Un exemple és el mufló, una espècie de cabra que va existir fa bastant temps a Catalunya. Es va extingir a tot el món menys a Sardenya. Els francesos en van portar a la seva banda dels Pirineus, però els animals no coneixen fronteres, van passar a Catalunya i ara és un dels més vistos per excursionistes i alpinistes. Aquest animal es menja la vegetació i els isards i les cabres autòctones no tenen menjar.

Un fet semblant ha passat amb els silurs, que van ser portats aquí per la pesca esportiva i extingeixen les espècies de l'Ebre i del pantà de Susqueda.

Gerard Ticó 4rt E.S.O. C

La pluja àcida

La pluja àcida és un tipus de contaminació que procedeix de combustions dels residus de les quals es barregen amb els núvols. Els efectes són el deteriorament de les estàtues, l'aspiració d'àcids, els llacs morts, i la contaminació en el medi ambient. Les solucions que creiem més convenients són utilitzar més la bicicleta, la reducció de gasos i aplicar filtres a les fabricues, per tal de que redueixin les emissions. Un clar exemple de pluja àcida a Catalunya és a la central de Cercs situada al Berguedà; quan hi passes per sota amb cotxe pots observar que en el vidre hi queden gotes de pluja àcida o que als boscos dels voltants es veuen les fulles seques producte de l'esmentada pluja. Ara diuen que tenen un filtre per evitar la pluja àcida, però el mal ja està fet.

Carles López, 4tC

L'efecte hivernacle

L'efecte hivernacle és el procés pel qual l'atmosfera es sobreescalfa gràcies a la recepció dels rajos solars que no es poden emetre de nou a l'espai. Els gasos responsables d'aquest efecte són: el diòxid de carboni, el gas metà, els gasos CFC, els àcids i l'òxid de nitrogen. Les conseqüències d'aquest efecte, poden ser catastròfiques, com per exemple, un augment de la temperatura; una pujada del nivell del mar i per tant, l'enfonsament d'algunes ciutats; sequeres; canvis meteorològics els quals portarien la mort dels éssers vius, la fam, malalties ...

Les solucions principals serien reduir l'emissió dels gasos contaminants i que tots els països industrials que han signat el protocol de Kyoto el compleixin. Hem de ser conscients que tot el que fem ara, repercutirà d'alguna manera als nostres descendents i és per això que hem de tenir cura del planeta i no ser egoistes en aquest sentit estricte de la paraula. I nosaltres convidem als lectors a reduir els impactes a la Terra i intentar millorar el medi ambient de la forma més natural possible.

*Gina Galdeano, Carolina Fernández
4rt ESO C*

Setmana de la Ciència

El passat dia 11 de novembre els alumnes de quart d'ESO van assistir a una conferència en el recinte del Fort Pienc. Aquesta conferència va ser donada per Gloria Garcia Cuadrado i el seu objectiu era explicar-nos com es viu a l'espai. Va parlar de dues coses importants: la primera va ser, que és la microgravetat i com ens afecta a nosaltres. Va dir que és estar en caiguda lliure en un cert temps i que notem com el pes de la terra fa força contra nosaltres. En la vida diària podem experimentar ingravidesa, però durant un temps petitíssim. L'únic problema és la força de fregament, que fa que els cossos caiguin a diferents velocitats, més ràpid el que mes pesa. A l'espai passa en concret amb els cossos en òrbita, no hi ha fregament i la única força activa és la gravetat.

El segon tema que van parlar és com se sent un astronauta. Aquesta vegada l'explicació va ser més concreta: ens va dir que per anar a l'espai es fan unes activitats d'entrenament, i es necessiten altres recursos, per exemple a la ESSA es necessita una titulació y fer dos anys a la EAC. Però estar a l'espai o la microgravetat pot ocasionar efectes secundaris com arrítmies cardíques,

El problema del mes

El passat octubre el departament de Matemàtiques va iniciar un concurs pels alumnes d'ESO. A primers de cada mes es proposa un problema a cada un dels cursos, cada mes surten quatre problemes de dificultat graduada segons els curs. Els alumnes tenen temps per presentar la solució fins a finals de mes.

Un jurat de professors de Matemàtiques farà una valoració dels problemes presentats, es puntuarà des de zero fins a cinc punts a cada problema. Es tindrà en compte no solament la solució sinó també la forma d'arribar-hi, la simplicitat, la claredat, la completesa i l'enginy de la resolució.

Un dels objectius d'aquest concurs és el d'aprendre a veure la part divertida dels problemes, aprendre a passar-ho bé dins el procés de resolució i la d'obtenir la satisfacció de culminar correctament un procés lògic. Per això els problemes tindran un caràcter lúdic i divertit, la resolució dels quals tindrà més un aspecte lògic i intuïtiu que estrictament matemàtic.

El departament de Matemàtiques demana a tot l'alumnat d'ESO que intenti resoldre aquests problemes i que els presenti al concurs. Presenteu-los simplement per divertir-vos i per obtenir la satisfacció d'haver creat un raonament lògic. Des del departament creiem que aquests exercicis poden ser una forma de començar esvaïr els falsos fan-

desmineralització dels ossos (osteoporosis) símptomes psicològics i, fins i tot, pot augmentar el risc de patir càncer. Un altre aspecte que ens interessava era com dormien o menjaven, etc. Ens va dir que només dormien 8 hores i que flotaven però també portava conseqüències: han de dormir a prop d'una ventilació per tal que el CO2 no s'acumuli i no corrin risc d'ofegar-se. Va dir que no hi havia frigorífic i que no es podia tenir menjar fresc, només menjàvem aliments triturats que estaven en un tub com la pasta de dents.

I per últim ens va dir que tenen en projecte que a l'any 2030 l'home posi el peu a Mart. També que dintre d'uns 5000 milions d'anys el Sol s'extingirà. Vam preguntar com passaria i ens respongué que s'enfilirà formant una gegant llum vermella i que el radi del sol arribarà fins a Mercuri i posteriorment anirà expulsant matèries de les seves capes externes formant una nebulosa, com una pedra blanca de carbó i oxigen. Però ens va dir que ara el Sol està a la meitat de la seva vida. I així vam acabar aquesta conferència tan interessant.

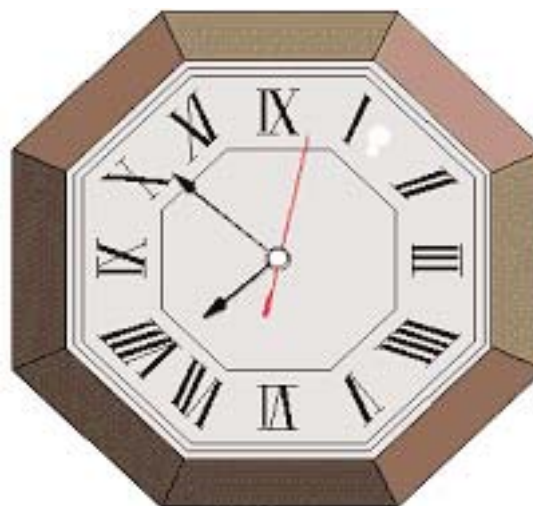
Diego Medina, 4t C

tasmes que té l'aprenentatge de les Matemàtiques d'avorriment, de pesadesa, de dificultat i d'acritud.

Animeu-vos!

Mireu-ne un exemple:

Divideix l'esfera d'un rellotge amb tres parts, usant solament dues rectes, de manera que la suma de les hores de cada part sigui igual

Acrosport a l'Institut

L'alumnat de 2n i de 4t d'ESO de l'Institut ha practicat Acrosport, la gimnàstica de la cooperació, a les classes d'Educació Física. En parelles, en grups de 3 o de 5 han aixecat tot tipus de construccions gimnàstiques.

Força, habilitat, coordinació i equilibri eren neces-

saris per evitar caigudes.

Al final l'originalitat també hi va tenir importància ja que eren els mateixos alumnes els que inventaven les figures.

En aquestes fotos hi podeu veure una mostra d'algunes de les figures que es van realitzar.

Equips de futbol a l'Institut

A l'Institut aquest any tenim tres equips de futbol dirigits tots tres per un nou entrenador, en Diego Toledo. Tenim un equip infantil amb alumnes de 1r i 2n d'ESO, un cadet amb nois de 3r i 4t d'ESO i un altre juvenil amb nois de 4t d'ESO i batxillerat. Com cada any, la competició consta d'una primera fase en què es disputen diferents lligues. Els dos primers de cada grup disputen més tard una lliga més important, la competició de preferent, i la resta dels equips en disputen una altra, la de promoció. Els tres equips han començat amb moltes ganes, sobretot perquè hi ha molts canvis. En l'equip cadet, per exemple, la major part dels nois és el primer any que defensen els colors de l'Institut. En canvi, l'equip juvenil només ha tingut dues noves incorporacions. La resta són veterans. Els resultats dels tres equips els podeu trobar al taulell d'anuncis de l'entrada i, si voleu assistir als partits, podeu preguntar als jugadors quan és el proper i

ells us n'informaran amb molt de gust.

Gerard Ticó i Urko Garcia, Equip Cadet de IES Jaume Balmes

Sortida a la pista de gel i a la bolera

El dia 14 d'Octubre, tots els alumnes de 1r de batxillerat vam anar a la pista de gel i a jugar a bitlles, dividits en dos grups, i vam fer dos torns de 2 hores per activitat.

Tots ens vam divertir, uns més que d'altres, amb activitats destinades a l'entreteniment i la diversió en grup, que estimulen l'amistat de la gent i que, de pas, milloren l'equilibri i la destresa de cadascú.

A la pista de gel, uns patinant amb més estil que d'altres, hi va haver caigudes realment divertides i

espectaculars. Afortunadament, no hi va haver ferits, i tot va anar la mar de bé.

Al joc de bitlles, més del mateix; partides d'inesperada professionalitat, i partides per riure-se'n.

El resultat de tot plegat, un dia d'immensa felicitat i una setmana "d'agulletes"

Uns anònims de 1r de Batxillerat

Caravaggio i la pintura realista europea

El darrer dia 10 de novembre els alumnes de Història de l'art de 2on de Batxillerat van tenir l'oportunitat d'assistir al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) per veure una exposició anomenada *Caravaggio i la pintura realista europea*, exposició que es podrà veure fins a mitjans de gener.

Així, es va iniciar un recorregut per les diferents obres que composaven aquesta exposició. La mostra, comença amb una sala dedicada en exclusiva a Caravaggio, considerat per molts l'iniciador de la pintura moderna. Aquesta serà l'ocasió de veure juntes obres del mestre del naturalisme, com ara *La Flagel·lació*, *David i Goliat*, o *Santa Catalina*. A més, també s'ha portat a Barcelona una de les seves primeres obres, *Noi mossegat per un llenyardai*, i l'última *El martiri de Santa Úrsula*. Per altre banda, després d'aquesta primera part, es dona pas a un espai dedicat als artistes espanyols que van ser influïts pel anomenat caravaggisme, ara bé, Ribalta, Velázquez, Tristán, Maíno i Zurbarán. Per finalitzar, l'exposició es tanca amb un petit àmbit europeu reservat a obres d'artistes com Régnier i Georges la Tour.

Els quadres en qüestió, d'època barroca, resulten molt impactants als sentits i van causar diverses reaccions entre els alumnes.

Nosaltres com alumnes recomanem l'experiència ja que és una de les poques oportunitats que tenim de veure

obres d'aquests autors reunides.

Inês Tanqueiro, Luis Ventura. 2n Batxillerat

L'exposició constava de quadres de diversos pintors del Barroc, a part de Caravaggio, a qui havien reservat una sala. La meua mare em va fer de guia i em va explicar que a l'època barroca hi va haver una gran crisi religiosa, causada pel naixement del protestantisme de la mà de Luter, que duraria els segles XVII i XVIII i que seria respost des del catolicisme amb el Concili de Trento.

Una de les branques de la pintura barroca fou el tenebrisme, que es va utilitzar per expressar la crisi religiosa del moment, fent servir per simbolitzar-la la tècnica del clarobscur. El tema dominant va ser el religiós, i s'usava la llum com a expressió d'allò diví formant les figures en la foscor com a símbol del caos regnant. En aquesta època va néixer Caravaggio, que fou un dels primers a utilitzar el tenebrisme. La seva tècnica consistia a projectar una sola direcció de llum, més aviat elevada i sempre lateral, en un escenari obscur.

Jo distribuïria les obres de l'exposició en dos grups. El primer seria el de les obres que plasmen escenes bíbliques, de les quals recordo especialment el quadre de Salomé amb el cap del Baptista, en el que la llum es centra en la protagonista, tot deixant el terç esquerre absolutament buit y l'altre terç, amb les figures del botxí i la minyona (potser la mare) enfosquides, el que atorga a la figura central un aire d'orgull grandesa. També de tema bíblic recordo un David i Goliat. Pel que fa a l'altre grup, es componria de quadres que plasmen amb realisme escenes quotidianes. Em va cridar l'atenció Nen pelant fruita per allò de quotidià i la sensació que

produïa de veure alguna cosa que no havies vist mai. En general, puc dir que l'exposició em va agradar molt perquè, a més, vaig poder veure molts altres quadres d'altres artistes de l'època, la qual cosa em va fer adonar de la gravetat de la crisi que travessava la societat reflectida en les nombroses representacions de sants.

Pol Barrera (3r A)

